

СЕЛЯНАМ практично тільки й можна покладатися на власні сили. У будь-якій справі марно сподіватися на допомогу від держави, сучасних комерційних чи банківських структур. Навіть промислові підприємства, де також вистає своїх проблем, дивляться, як би зробити так, щоб за випущену продукцію можна було придбати якомога більше продуктів харчування. Та що там казати: на село тепер дивляться, як на донора. До того дійшло, що без куска свинини чи мішка зерна ніде ні про що не домовишся.

Ситуація дуже складна. Отож хліборобам треба

розуміють, підтримуючи дії правління КСП. Бо ж все це правління робить заради того, щоб люди мали повноцінну, на скільки це можливо, роботу, змогли одержувати від неї на прожиття. Без перебільшення скажу, що в нас сумлінних і працьовитих дуже багато. Це ж і їх руками на 1263 га вирощено і зібрано по 40,6 цнт зернових, на 70 га — по 121 цнт картоплі, на 380 га — по 266 цнт цукрових буряків.

Радує, що в добру пору і оптимальні строки засівали ґрунти, доглядали рослини та збирали врожаї. Хліборобське сумління у цьому плані чи-

свиноферма, поголів'я якої складає 2625 тварин. Тут одержано приплоду 3195 поросят. Звичайно, економічна ефективність свиноферми значно поступається молочнотоварній. Але дуже вигідно вона стала для трудівників господарства, звідки одержали на домашнє утримання 2649 поросят. Причому за пільговими цінами.

Завдяки розвинутому тваринництву стало можливим відкрити цехи по переробці молока, забою тварин і випуску ковбас та копченостей. Поки що вони в нас порівняно малопотужні, але повністю задовольняють внутрішні потреби сільгоспідприємства, залишається немало готової продукції і для продажу міським споживачам. Це знову ж таки не тільки постійне джерело надходжень коштів, а й підтримка для наших трудівників, яким відпускається готова продукція за низькими цінами.

Взагалі у своїй практичній діяльності правління господарства на першому плані бачить людину праці, ветерана виробництва. І хоча як нам усім доводиться нелегко, проте прагнемо, аби для трудівників забезпечити більш-менш гідний затрачений зусиль заробіток, створити зручність, якусь вигоду. Якщо не ми, то хто ж думатиме про них? З цих міркувань і надалі будемо запроваджувати оплату натурпродукцією, надавати різноманітні пільги на послуги, допомоги. До речі, середньомісячний грошовий заробіток кожного працюючого торік складав 724 тис. крб. Це п'ятий показник серед КСП району.

Можливо, нам щось і не вдається зробити, та у більшості випадків шукаємо методи і засоби, аби життя в господарстві не збавляло обертів. Навіть у минулому нелегкому році нормально функціонували усі галузі й підрозділи. У селах тривало будівництво жител, приміщень соціально-культурного призначення. Успішно поліпшуємо водопостачання, розширюємо мережу газифікації. Тобто, живемо з вірою у власні сили та щасливу перспективу.

Павло САДОВНИК,
голова правління.

Покладаємося на власні сили

Добре міркувати, аби звести кінци з кінцями. І це тоді, коли наше колективне сільгоспідприємство загалом вважається економічно сильним. За минулий рік, наприклад, рентабельність господарювання склала 112 процентів. Від рослинництва чистих прибутків одержали майже 10 млрд. крб., тваринництва — 7 млрд. карбованців. Здавалося б, при таких коштах можна жити й не тужити. Та не той тепер час. Спокою і не видно. Кожний день приносить нові сюрпризи.

Найбільшою проблемою залишається матеріально-технічне забезпечення. Нерідко трапляється й так, що хтось пропонує пальне, мастила, добрива, засоби захисту рослин від шкідників та хвороб, але немає коштів на рахунок. А тим часом нам за реалізовану продукцію винні гроші. І спробуй їх вибити! Ось і зараз наш борг складає 4 мільярди 803 млн. крб., а перед нами в боргу на 7 млрд. 710 млн. крб.

Отож, якщо не можна розраховуватися грошима, змушені вдаватися до так званого бартеру. Хоча, зауважу, обмінні операції при найскрупульознішому ставленні до них завжди для сільгоспідприємства економічно не вигідні.

І хлібороби це чудово

сте. І навіть при цьому не досягли бажаної висоти урожаїв за більшістю сільськогосподарських культур. Крім інших негативних факторів, на них погано відбилися недовнесення мінеральних добрив, послаблені захисні заходи рослин.

Тваринництво було і залишається постійним джерелом надходження коштів. Ферми — справжні цехи безперервного виробництва продукції. На рівні попереднього року вдалося утримати поголів'я корів (625 голів). Незважаючи на підступність лейкозу, хвороби, яка здебільшого вражає високопродуктивних тварин, вдалося в 1994 році одержати в середньому від корови по 3226 кілограмів молока. Це найвищий результат серед КСП району. На належному рівні утримувалася худоба на вирощуванні, відгодівлі та нагулі. Свідченням цьому є щодобові прирости: 456 грамів. Тобто третій серед найвищих показників у районі.

Заслуга працівників молочнотоварних ферм і в тому, що вони зуміли наростити вихід приплоду молодняка ВРХ і довести його до 490 голів, що на 39 голів більше, ніж було попереднього року. На кожні 100 корів одержано по 78 телят

На рівні утримується і